

GRĒKS, EVANĢĒLIJS UN LIKUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Soģu 14; Mk. 9:42-48; Rom. 3:20; Mt. 5:17, 18; Rom. 3:28; Mt. 7:24-29.

ATMIŅAS PANTS:

“Tavas pavēles es neaizmirsīšu nemūžam, jo ar tām Tu mani stiprināji un no jauna atdzīvināji. Tavs es esmu, palīdzi man, jo es turos pie Taviem noteikumiem!” (Ps. 119:93, 94)

Bez šaubām, grēks ir lielākais šķērslis tuvām attiecībām ar Dievu. Grēks mūs ne tikai tagad jau šķir no Dieva (Jes. 59:2), bet tas arī maldina, sāpina, izsmel un galu galā iznīcina mūs. Mūsu cīņa ar grēku un ar sevi pašu ir lielākā cīņa, ar kādu jebkad sastapsimies, ar milzīgām, pat mūžīgām sekām.

Daži noraida grēku kā tikai parastu dzīves problēmu. Galu galā nodoties baudai ir cilvēka dabā. Bet vai mēs izturamies vieglprātīgi pret grēku tāpēc, ka sabiedrībai tas ir kļuvis tik ērts? Mēs varam runāt grēka tēmai riņķī apkārt, baidoties kādu aizvainot, ja nosauksim to īstajā vārdā, bet galu galā – jo vairāk izvēlamies ar to sadzīvot, jo tālāk mēs atkāpjamies no veselīgām attiecībām ar Dievu.

Jā, ikviens cilvēks grēko, un mūsu grēcīgās domas, motīvi, rīcība un vārdi sāpina citus, sevi un Dievu. Grēks galu galā iznīcina mūsu attiecības ar Dievu, bet Dievs ir atklājis Sevi, dodot mums Savu likumu, kas izgaismo mūsu dzīvē esošo grēku.

Šonedēļ pētīsim iemeslu, kāpēc Dievs deva Savu likumu un, kad kāds pārkāpj Dieva likumu un tādējādi grēko, kurš vai kas var palīdzēt atjaunot cilvēka attiecības ar Dievu.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. maijā.

Traucēkļi un kārdinājumi

Izlasi par Simsona kārdinājumiem Soģu 14. nodaļā un Soģu 16:1, 4, 16, 17. Lai gan Dievs Simsonu bija aicinājis konkrētam nolūkam, viņš kalpoja Dievam, vienlaikus padodoties kārdinājumam. Ko viņa dzīves iznākums mums māca? _____

Lielā cīņā ir reāla, un mēs visi esam tajā iesaistīti. Kosmiskā cīņā, kas sākās Debesīs, tagad norisinās arī mūsu katra dzīvē.

Sātans zina, ka šajos laikos, kuros dzīvojam, – tieši pirms Kristus atnākšanas – viņam jāpieliek visas iespējamās pūles, lai mūs atturētu no tuvām attiecībām ar Dievu. Varbūt tevi novērš kaut kas tāds, kas pats par sevi nav slikts, bet prasa tik daudz laika un enerģijas, ka Dievam atliek pavisam maz. Varbūt tas ir darbs, sociālie tīkli, iepirkšanās, sports vai ēdiens. Ja ieskatīsimies sevī godīgi, atzīsim, ka pārmērība un nelīdzsvarotība jebkurā no šīm jomām atstāj maz vietas Dievam un citiem. Ienaidnieks zina katra mūsu vājības un to, kas mūs visvairāk novērš no laika pavadīšanas ar Dievu. Mums jāatceras vispirms meklēt Dievu (Mt. 6:33), pirms steidzamies savās ikdienas gaitās un sastopamies ar visu, kas nāks mūsu ceļā.

Jēzus saprot mūsu stāvokli, bet Viņš norāj mūsu vienaldzību (Atkl. 3:14-22). Lai gan Viņš ir Dievs, Viņš bija arī cilvēks, kurš jutās noguris – tāpat kā mēs (Jņ. 4:6). Viņš pazina dzīves spriedzi tāpat kā mēs, bet Viņš tika ar to galā, nošķiroties vientulībā lūgt Tēvu (Lk. 5:16; 6:12; Mk. 1:35; Mt. 14:23). Viņš zināja, ka laiks ar Tēvu ir labākais veids, kā atgūt spēku cīņai ar kārdinājumiem. Tas ir labākais un drošākais veids arī mums.

Simsons krita, jo domāja, ka ir stiprs. Kārdinājumu pārvarēšanā viņš palāvās uz savu spēku. Katru dienu mēs sastopamies ar cīņām pret grēku, jo dvēseļu ienaidnieks cenšas vājināt un iznīcināt mūsu attiecības ar Dievu. Viņš zina mūsu vājības un mērķtiecīgi tajās trāpa, lai notrulinātu mūsu attiecības ar Dievu un radītu vainas un nevērtīguma sajūtu, lai mūs attālinātu no Dieva. Velns strādā, lai izmainītu mūsu domāšanu, nodomus un rīcību, tādējādi iegūstot ietekmi kādā no mūsu dzīves jomām. Bet atceries: ticība palīdzēs mums stāvēt stipri, un ticība nāk no Dieva vārda klausīšanās.

Ar ko tu šobrīd cīnies? Kā Dieva Vārds var tev palīdzēt tieši tagad? _____

Cietokšņi manās attiecībās ar Dievu

Bibelē ir daudz vēstījumu par mūsu attiecībām ar Dievu un par šķēršļiem, kas traucē mums augt Kristū. Apsver šos Pāvila un Jēzus vārdus: “Tādēļ, kas šķietas stāvam, lai pielūko, ka nekrīt” (1. Kor. 10:12). Tāpat kā Simsonu, pašpaļāvība nogāzīs jebkuru.

“Kad tu dod mīlestības dāvanas, tad neliec to izbazūnēt savā priekšā, [...] lai ļaudis tos godinātu” (Mat. 6:2). Pārstāj stāstīt visiem, cik labs tu esi! Esi pazemīgs, kā Jēzus bija pazemīgs.

“Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī. Bet, ja tava labā acs tevi apgrēcina, tad izrauj to un met prom” (Mat. 5:28, 29). Dari jebko, lai izdzēstu iekāri no savas sirds, jo tā ir barjera tavām attiecībām ar Dievu.

“Netiesājiet, lai jūs netopot tiesāti. Jo, ar kādu tiesu jūs tiesājat, ar tādu jūs tapsit tiesāti” (Mat. 7:1, 2). Pārstāj būt tik kritisks un nosodošs pret citiem. Dievs ir tiesnesis, ļauj Viņam tiesāt (1. Kor. 4:5).

“Bet Es jums saku: mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā” (Mat. 5:44). Pārstāj ienīst savus ienaidniekus. Negatīvas emocijas pret tiem, kas pret tevi slikti izturas, rada šķērslī tavām attiecībām ar Dievu. Sāc lūgt par saviem ienaidniekiem, un redzēsi, kā tas izmaina ne tikai tavas gaitas ar Dievu, bet arī attiecības ar cilvēkiem.

“Bet Es jums saku: kas uz savu brāli dusmo bez iemesla, tas sodāms tiesā” (Mt. 5:22, NKJV). Varbūt tu attaisno, kāpēc tu klieudz uz sev tuviem cilvēkiem. Kā tavas dusmas ietekmē tavas attiecības ar Dievu un tos, uz kuriem tu dusmojies? Šīs ir tikai dažas jomas, kurās klūpam.

Jēzus brīdināja par to, ko darīt, ja tava roka, kāja vai acs tevi apgrēcina. Par ko Jēzus brīdināja? Izlasi Mk. 9:42-48. _____

Nogrieziet savu roku vai kāju vai izraut aci, jo tā tevi ievēd grēkā, izklausās ekstrēmi. Tā tas arī bija domāts, jo tieši tik nopietni Jēzus uztver grēku un tā ietekmi uz mūsu dzīvi. Cik nopietni to uztver tu? _____

Likums

Kā tu definētu un aprakstītu grēku cilvēkam, kurš nav kristietis? Kā Bībele apraksta grēku? Izlasi Rom. 3:20 un 1. Jņ. 3:4. _____

Grēks ir Dieva likuma pārkāpums (1. Jņ. 3:4), un grēks ir arī saistīts ar mūsu dabu (Ps. 51:5; Jer. 17:9). Tāpēc likums atklāj, kas patiesībā ir grēks. Likums ir kā briļļu uzlikšana, lai mēs skaidri redzētu, kas patiesībā ir ap mums, kā spoguļa izmantošana, lai uzzinātu, kā mēs izskatāmies. Tas ienes skaidrību un pārliecību mūsu dzīvē un raksturā un tajā pašā laikā stāsta mums par Dieva raksturu un to, kas Viņam ir svarīgs.

Desmit baušļi (2. Moz. 20:3-17) bija rakstīti ar paša Dieva pirkstu. Jēzus atgādināja par to nozīmīgumu: “Un tev būs To Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka. Otrs ir šis: tev būs mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu; cita lielāka baušļa par šiem nav” (Mk. 12:30, 31). Viņš piebilda: “Šinīs abos baušļos ir saņemta kopā visa bauslība un pravieši” (Mt. 22:40).

Dieva vārdi Israēlam pie Sinaja kalna un mums šodien (Ebr. 1:1, 2) atklāj, ka likums ir par attiecībām. Dievs deva likumu kā aizsardzību, lai sargātu mūsu attiecības ar Viņu un ar citiem. Tomēr sātans ir sagrozījis Dieva likuma skaistumu tā, ka daži to uzskata par nastu. Burta kalpība, nevis mīlestība un brīvība, bieži tiek attiecināta uz likumu, lai gan Bībele mums saka: “Jo šī ir Dieva mīlestība, ka turam Viņa baušļus, un Viņa baušļi nav grūti” (1. Jņ. 5:3).

1. Skalā no 1 līdz 5 novērtē, cik dārgs man ir dzīvais Vārds (un likums kā daļa no tā)?

2. Kad domāju par Dieva likumu, vai tas mani ierobežo vai stiprina? Kā es varētu labāk izprast likumu, ja jūtu, ka tas mani ierobežo? _____

3. Kas varētu notikt, ja Dieva mīlestības likums, kas aicina mīlēt Viņu un citus, tiktu nolikts manas dzīves, manas ģimenes un manas draudzes centrā? Kas varētu mainīties manā dzīvē un attiecībās? _____

Likums un evaņģēlijs

Jēzus pats ļoti spēcīgi un īsi izskaidroja, kādas ir Viņa attiecības ar likumu.

Ko Jēzus teica par likumu Mt. 5:17, 18? _____

Tāpat kā vecāku noteiktās robežas bērnam atklāj to, ko viņi vērtē, tā Dieva likums stāsta par Viņa raksturu un to, kas Viņam ir svarīgs. Dievs deva mums Savu likumu, lai aizsargātu mūsu attiecības ar Viņu un citiem, zinot, ka Viņa likums vadīs ikvienu mūsu dzīves aspektu, pieaugot Viņā. Jo kurš gan nav cietis no sekām, ko grēks – likuma pārkāpums – ir radījis ikvienam no mums?

Mīlestība pret Jēzu ir likuma centrā. Jēzus teica: “Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles” (Jņ. 14:15). Ja mēs patiesi mīlam Jēzu, mēs dabiski tieksimies ievērot Viņa likumu. Kad mēs skaidri saskatām Viņa likumu, mēs jūtam vēlēšanos mīlēt Jēzu vairāk. Un – vēl svarīgāk – saglabāt skatu uz krustu un Kristus aizstājošo nāvi mūsu labā ir labākais veids, kā uzturēt mūsu mīlestību pret Dievu.

Tāpēc evaņģēlijs iet roku rokā ar likumu. Proti, lai cik daudz mēs ticētu likumam un tā ievērošanas nozīmīgumam, mums vienmēr jāatceras, ka attiecībā uz mūsu tiesisko statusu Dieva priekšā likums tikai nosoda. Likums nekad nepiedod, nekad neattaisno un neizlīdzina. Tieši pretēji – tas norāda, kāpēc mums vajag piedošanu, kāpēc mums vajag attaisnošanu un kāpēc mums vajag izpirkšanu. Tieši tāpēc līdzās likumam, pat kā pamats tā izpratnei, stāv evaņģēlijs, Kristus nāve mūsu labā, kas tiek pieskaitīta mums nevis mūsu likuma ievērošanas dēļ, bet ticībā.

Izlasī šos pantus: Rom. 3:28, Rom. 4:13-16, Gal. 2:16, Gal. 3:13, Fil. 3:9. Ko šie panti mums māca tādu, kas var palīdzēt mums, likuma ievērotājiem, nekļūt par burta kalpiem? _____

Zināt un darīt

Kalna svētrunā Jēzus daudz runā par attiecībām – ar Viņu un citam ar citu. Savas vēsts noslēgumā Viņš pasaka ko ļoti trāpīgu: “Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu” (Mt. 7:21).

Jēzus skaidro, ka daži Viņu piesauks un acīmredzami zinās par Viņu, bet patiesībā Viņu nepazīs. Protams, zināšanu meklēšana ir svarīga, un Bībele mums stāsta, ka Dieva tauta var tikt iznīcināta zināšanu trūkuma dēļ un tāpēc, ka tā atraida zināšanas par Dievu (Hoz. 4:1, 6, 10). Nekad mums nevajadzētu noniecināt mūžīgo Bībeles patiesību nozīmi. Bet, ja šādas zināšanas mūs nemaina un nepadzīļina mūsu nodošanos un gaitas kopā ar Dievu, tām nav nekādas jēgas.

“Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu” (Jņ. 17:3). Jēzus norādīja, ka priekšnoteikums ieiešanai Debesīs ir darīt Dieva prātu un galu galā pazīt Dievu – jo mēs nevaram darīt Viņa prātu, Viņu nepazīstot. Tas ir noteicošais faktors un ļoti saprātīga prasība. Ja jūsu bērns saka, ka viņš jūs mīl, un parasti arī dara to, ko jūs lūdzat, viņa rīcība atklāj viņa mīlestības un cieņas dziļumu. Tāpat, kad mēs mīlam Dievu, mēs gribēsim darīt Viņa prātu, jo zinām, ka tas ir labākais, ko varam darīt! Mūsu atbilde Viņam un galu galā mūsu paklausība Viņam kā mūsu mīlestības plūdums parāda mūsu attiecību patieso būtību.

Jēzus noslēdz Kalna svētrunu, Saviem klausītājiem atstājot trāpīgu pēdējo izaicinājumu. Kāds tas bija? Izlasi Mt. 7:24-29. _____

Kad mēs patiesi ieklausāmies Jēzus vēstīs, mēs nevaram nejust izaicinājumu un pārmaiņas. Bet vispirms mūsu ausīm jābūt atvērtām un sirdīm uztverošām, lai tuvu attiecību ar Dievu nodoms varētu tikt ierakstīts dvēselē ar katru mūsu elpas vilcienu. Tava dzīve var tikt celta uz Klints – uz Dieva nevainojamā plāna tai.

Šis tuvo attiecību plāns nav noslēpums. Tas ir atklāts Dieva iedvesmotā Vārda lappusēs, un Viņš to piedāvā ikvienam. Katra cilvēka personīgā izvēle ir to pieņemt ticībā, pieprasīt Kristus pilnīgo taisnību un tad izdzīvot šo taisnību savā dzīvē.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Mums nevajadzētu brīnīties, ka likuma tēma var būt tik sagrozīta un pārprasta, jo sātana galīgais izaicinājums Dievam ir tieši par Viņa likumu.

Daži Jēzus laikā domāja, ka Viņš ir nācis likumu atcelt, bet īstenībā bija pilnīgi otrādi. Jēzus atklāja likumu un Dieva skaisto raksturu un nāca to piepildīt (Mt. 5:17, 18), lai parādītu, kāds ir Dievs.

“Dievišķo nodomu ļaudis varēja piepildīt, vienīgi kopjot sirdi bijību pret Dieva Svēto Vārdu. Kunga bauslības ievērošana piešķīra Israēlam stiprumu Dāvida valdīšanas laikā un Salamana valdības pirmajos gados. Ticībā uz dzīvo Vārdu notika reformas Elijas un Josijas dienās. Un tieši uz tiem pašiem Patiesības Rakstiem, Israēla bagātāko mantojumu, ļaužu uzmanību vērsa Jeremija, aicinot izdarīt noteiktas pārmaiņas.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 465., 466. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā popkultūra skatās uz grēku? Kā mūsu draudzei būtu jāreaģē?
2. Kad jūs paši piedzīvojāt, kā grēks iznīcina attiecības ar Dievu un ar citiem?
3. Vai paklausība Dieva likumam jūsu dzīvē ir bijusi viegla vai grūta? Kādi faktori to ir veicinājuši?
4. Kā mēs, septītās dienas adventisti, kuru pats nosaukums parāda, cik nopietni mēs uztveram likumu, varam izvairīties no burta kalpības slazda – no paļaušanās uz paklausību likumam, lai tiktu glābti? (Padomājiet: uz ko jūs paļausities tiesas dienā, kad katrs jūsu grēks tiks nests nests svētā un pilnīgā Dieva tiesas priekšā? Uz savu likuma ievērošanu? Vai tomēr uz Jēzus pilnīgo taisnību tavas netaisnības vietā?)
5. Kā zināšanas (vai to trūkums) var ietekmēt cilvēka attiecības ar Dievu? (Izlasī Sal. pam. 24:3, 13, 14.)

KOPSAVILKUMS:

Mūsu dzīves ir sabojājis grēks, kas šķir mūs no Dieva. Tomēr Dievs aicina mūs iepazīt un mīlēt Viņu ar visu prātu, sirdi, dvēseli un spēku. Ja mēs tā darīsim, mūsos dabiski būs vairāk mīlestības pret citiem. Šāda mīlestība pret Dievu un citiem ir ietverta Dieva likumā, kas dots, lai aizsargātu un uzturētu mūsu attiecības ar Viņu un apkārtējiem. Dieva likums ir skaists Viņa rakstura atspulgs, un, ja mēs saprotam Viņa likumu, mūsu attiecības ar Dievu kļūst stiprākas.